

get Haab om at sætte mit Forslag igjennem; men jeg vilde dog tillade mig at forklare Meningen deraf.

Kirke- og Underviisningsministeren: Naar Forslaget skal forklares paa den Maade troer jeg, at det er urigtigt opfattet af den ærede Rigsdagsmand. Jeg har vel tiltraadt det Underændringsforslag, der er stillet af den ærede Ordfører, og hvorfra det af den ærede Rigsdagsmand stillede Forslag kun afviger ubetydeligt med Hensyn til Redactionen. Den ærede Forslagsstiller har selv betegnet sin Indstilling som et „Underændringsforslag til Cultusministerens Forslag til § 1“, saa at Antagelsen af dette Underændringsforslag paa ingen Maade kan bevirke, at Sogneforstanderskaberne paa egen Haand kunne træffe Bestemmelser med Hensyn til Underviisningen af Børn under 9 Aar. Forslaget af Cultusministeren lyder nemlig saaledes: „Med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet kunne dog Skolecommissionerne eller Sogneforstanderskaberne osv.“ og dertil har den ærede Rigsdagsmand foreslaaet den Tilføining: „lade Underviisningen af de Børn, der ere under 9 Aar, besørge ved Hvem de dertil maatte ansee for stikkede“, derefter kommer den sidste Deel af Ministeriets Forslag til at lyde saaledes: ligesom ogsaa paa anden Maade drage Omsorg for, at Underviisningen ei lider ved et for stort Børneantal.“ Det vil altsaa sees, at Ministeriets Samtykke ligesuldt udfordres, hvad enten den ærede Rigsdagsmands Underændringsforslag antages eller ikke, saa at det maatte være stillet anderledes, dersom den ærede Forslagsstiller havde ønsket, at Ministeriets Samtykke skulde være uforløst. Saaledes som det nu foreligger, kan der, efter hvad jeg før antydede, fra min Side ikke være Noget derimod.

Frelund: Ja, der laa rigtignok Noget bagved mine Uttringer før, og det var, at jeg helst vilde raade den ærede Forsamling til at forkaste den ærede Ministers Forslag og derimod holde sig til den ved 2den Behandling vedtagne Paragraph; det troer jeg omtrent laa i min Udtalelse.

Ordføreren: Ja det maa jeg dog fra raade, thi for det Første er der ikke forlangt deelviis Afstemning over Forslaget af Cultusministeren til § 1, men om endogsaa en saadan var forlangt, saa maa jeg dog meget fra raade Thinget at forkaste Forslaget, thi gjorde man det, vilde Bestemmelsen, uden denne Tilføining, være temmelig utilstrækkelig, og ialfald vilde Thinget derved berøve sig Udset til Noget, som man dog ellers sætter stor Pris paa.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved

1) Underændringsforslag af S. N. Hansen til Cultusministerens Forslag til § 1 under No. 2:

Efter „Sogneforstanderskaberne“ udgaer „ogsaa“ og istedetfor indfættes: „lade Underviisningen af de Børn, der ere under 9 Aar, besørge ved hvem de dertil maatte finde stikkede, eller“ vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

Derved bortfaldt Frelunds Underændringsforslag til samme Forslag.

2) Cultusministerens Forslag til § 1 med den vedtagne Forandring saalydende:

Istedetfor sidste Sætning sættes:

Med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet kunne dog Skolecommissionerne eller Sogneforstanderskaberne lade Underviisningen af de Børn, der ere under 9 Aar, besørge ved hvem de dertil maatte finde stikkede, eller paa anden Maade drage Omsorg for, at Underviisningen ei lider ved et for stort Børneantal. vedtoges med 70 Stemmer imod 3.

3) Forslag af Cultusministeren til § 3.

I Stedet for den første Sætning sættes:

Gre. de alt opførte Skolebygninger, med hvad dermed staaer i Forbindelse, af ringere Beskaffenhed end ovenfor er bestemt, skal der i det Hele arbeides hen paa, at de fornødne Forandringer blive gjorte. Forsaavidt vedkom-